

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 396 din 13.05.2020

Dosar nr.: 686/2019

Petiția nr.: 5877/07.10.2019

Petent:

Reclamați: Societatea Energetică Electrica S.A.
Enel E-Distribuție Muntenia S.A.

Obiect: refuzul eliberării unei adeverințe necesare pensionării

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Societatea Energetică Electrica S.A., cu sediul în București, str. Grigore Alexandrescu, nr. 9, Sector 1

Enel E-Distribuție Muntenia S.A. cu sediul în București, Bd. Mircea Vodă, nr. 30E, Sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul sesizează CNCD cu privire la refuzul eliberării unei adeverințe pentru perioada 1973-2001 necesară la Casa Națională de Pensii Publice. Petentul mai reclamă și modul în care instanțele de judecată au soluționat cauzele cu care au fost investite, pronunțând soluții diferite în spețe identice.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Părțile au fost citate pentru data de 26.11.2019 la sediul CNCD, fiind prezent petentul și cea de a doua reclamată, reprezentată de către consilier juridic.

6. De asemenea, prin adresa de citare s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a CNCD, întrucât modalitatea de interpretare și de aplicare a legii aparține în mod exclusiv instanței de judecată.

7. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților **Susținerile petentului**

8. Petentul sesizează CNCD cu privire la refuzul eliberării unei adeverințe pentru perioada 1973-2001 necesară la Casa Națională de Pensii Publice. Prima reclamată arată că obligația emiterii unei adeverințe aparține angajatorului sau deținătorului legal de arhivă, respectiv celei de-a doua reclamate.

9. Petentul mai reclamă și soluțiile diferite ale instanțelor de judecată care au pronunțat soluții diferite în spete identice, dând soluții diferite pentru persoane care au lucrat în același loc de muncă, având aceeași pregătire, aceleași condiții de muncă. Ca urmare un număr semnificativ de salariați au (1350) au câștigat grupa de muncă I-a sau a II-a iar un număr de 222 salariați nu au câștigat grupa de muncă.

10. În ambele procese au fost prezentate în instanță Rapoarte de expertiză tehnico-judiciară pentru fiecare dintre reclamant, cu activitatea desfășurată la locul de muncă cât și cu perioada pentru care solicită grupa de muncă. Ambele procese au fost judecate la Constanța și au avut același obiect respectiv încadrarea muncii depuse în grupa I sau în grupa II precum și eliberarea unei adeverințe necesară la Casa Națională de Pensii Publice . Instanțele au pronunțat decizii contradictorii, de natură a crea inechități între reclamânți. Astfel se solicită membrilor Colegiului director să acorde o deosebită atenție comparării celor două rapoarte de expertiză. De asemenea, prin concluziile scrise formulate petentul apreciază că ar fi oportun și un punct de vedere al inspectoratului Teritorial de Muncă București. Petentul apreciază că cele două instanțe au pronunțat o hotărâre inechitabilă în dosarul nr. 47/118/2015.

11. Petentul mai arată că cele două reclamate au formulat susțineri care nu corespund adevărului. Respectiv, nu s-a menționat corect care este ultimul loc de muncă al petentului, faptul că acesta este încă în activitate precum și o serie de alte inadvertențe.

Punctul de vedere formulat de către prima parte reclamată

12. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată că petentul a avut ultimul loc muncă la Enel Distribuție Muntenia S.A., acesta având calitatea de ultim angajator al petentului și deținătorul de arhivă de personal verificabilă. Se mai arată că sistemul energetic a suferit mai multe reorganizări succesive. Petentul a lucrat, începând cu anul 1973, la IRE Ilfov, actualmente E-Distribuție Muntenia SA, acesta având calitatea ultim angajator și nicidecum Electrica S.A.

13. Nominalizarea persoanelor care se încadrează în grupele I și II de muncă se face de către conducerea unităților împreună cu sindicatele libere din unități, ținându-se cont de condițiile deosebite de muncă.

14. Petentul a avut calitatea de reclamant în dosarul nr. 47/118/2015, în contradictoriu cu primul reclamat, iar instanța a respins ca nefondată cererea petentului în contradictoriu cu societatea reclamată, în acest context nefiind relevantă practica judiciară favorabilă unor foști colegi, întrucât practica judecătorească nu constituie izvor de drept. Pe de altă parte soluția dată de instanța de judecată a avut la bază interpretarea proprie a legilor aplicabile situației juridice

respective.

Punctul de vedere formulat de către a doua parte reclamată

15. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată solicită pronunțarea asupra excepțiilor invocate și admiterea lor. În măsura în care acestea nu vor fi admise, se solicită ca pe fond să se constate că nu a avut loc nicio încălcare a principiului egalității de tratament și nu există niciun motiv de discriminare.

16. Pe cale de excepție se invocă excepția tardivității. Cel mai recent document a fost la data de 03.07.2018 ori petiția a fost introdusă la data de 12.11.2019, cu mult peste termenul de un an.

17. Se mai invocă și excepția de necompetență cu privire la refuzul eliberării unei adeverințe privind grupa de muncă în care petentul și-a desfășurat activitatea, petentul având la dispoziție acțiunea în instanță, cale pe care a ales să nu o exercite. Astfel CNCD nu are competența de a soluționa o cerere care să ateste că activitatea unui salariat se încadrează într-o grupă superioară de muncă.

18. De asemenea CNCD nu are competența de a verifica soluțiile instanțelor care au soluționat cererile colegilor petentului cu privire la grupele superioare de muncă cu atât mai mult cu cât petentul nu a fost parte în dosarele aduse în discuție, acesta neputând beneficia de o hotărâre judecătorească într-o cauză în care nu a fost parte. De altfel nici reclamata nu a fost parte în dosarele menționate, acțiunile angajaților fiind îndreptate împotriva Societății Electrica S.A., în prezent Societatea Energetică Electrica S.A., prima parte reclamată în prezenta cauză.

19. Astfel, entitățile în care reclamantul și-a desfășurat activitatea încă din anul 1973, nu au efectuat demersurile necesare pentru aplicarea Ordinului 50/1990 ori a actelor normative existente înaintea de adoptarea acestuia, *Ordinele nr. 59/1969, nr. 150/1976 și nr. 210/1977 ale Ministerului Muncii și Ministerului Sănătății*, și nu au încadrat activitatea desfășurată de salariat în grupa superioară de muncă atunci când aceste prevederi legale erau aplicabile, astfel că în mod nejustificat îi este solicitat acest lucru subscrisei în acest moment. Competența în stabilirea persoanelor care pot beneficia de grupa I sau II de muncă revine exclusiv angajatorului și sindicatului din unitatea respectivă.

V. Motivele de fapt și de drept

20. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată în cauză.

21. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definiția în Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

22. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

23. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale, prin refuzul celor două reclamate de a-i elibera adeverința pentru perioada 1973-2001 necesară petentului la Casa Națională de Pensii Publice.

24. Potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 554/2004 a Legea Contenciosului Administrativ " Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă."

25. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director urmează să admită excepția invocată de reclamat, întrucât din modul în care este redactată și susținută petiția reiese faptul că părțile reclamate refuză eliberarea unei adeverințe privind perioada 1973-2001, instanța de contencios administrativ având competența de a obliga reclamatele să dea curs cererii petentului în măsura în care apreciază ca întemeiată cererea acestuia.

26. Referitor la soluțiile diferite pronunțate de către instanțele de judecată, Având în vedere aceste considerente, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

27. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însuși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității **hotărârilor judecătorești** este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

27. Colegiul director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor

corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

28. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

29. Având în vedere cele mai sus arătate, precum și ordinea analizărilor excepțiilor, Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului face de prisos analizarea excepției tardivității, excepție invocată de către partea reclamată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 13.05.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 09.06.2020

Redactată și motivată: T.S./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind

prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.